

PÚBLICS D'AHIR, PÚBLICS D'AVUI. MIRADES SOBRE L'ART

Anna Orriols

Josep Fatjó

Estem acostumats a veure les obres d'art quietes als llocs per als quals van ser creades o a les sales dels museus o bé capturades en fotografies als llibres i, cada vegada més a internet.

Darrera d'aquesta aparent quietud s'hi amaga una història rica, variada i gens estàtica. Algunes obres han tingut una existència atzarosa i viatgera, han passat de mà en mà, han estat radiografiades, restaurades i, fins i tot algunes vegades, maltractades.

Més enllà de quines hagin sigut les seves vicissituds, les obres d'art tenen també una història feta a partir de la mirada dels seus espectadors, diversos i canviants al llarg del temps, condicionats per circumstàncies igualment variades.

Una mateixa obra pot haver estat vista, interpretada i valorada de tantes maneres diferents com espectadors l'hagin contemplat o segons la manera com s'hi ha interactuat.

Des de sempre, el moviment d'aquests espectadors o de les pròpies obres, les ha sotmès a un constant formigueig de mirades i percepcions que fan que la quietud de les sales de les institucions museístiques on moltes d'elles es troben, o la dels àmbits originals on algunes encara es conserven, sigui només aparent.